

[Drachmann.]

mod at blive fri for Indlemmelse i Københavns Kommune — for det var jo i Virkeligheden Kvintessensen af det ærede Medlem Hr. S. Munks Tale, og det skinnede vidunderlig klart frem gennem den truende Slutning i Indenrigsministerens Tale — har intet med Retfærdighed at gøre, og naar den højtærede Indenrigsminister har ønsket Eksplosioner eller i alt Fald imødeset Eksplosioner med en vis Forventning, skal jeg gerne slutte med ogsaa her fra dette Sted at sige: dette er Afpresningspolitik og intet som helst andet, og den skal blive bevaret derefter af en samlet Gentofte Kommune.

S. Munk: Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde sig skyldig i en Fortalelse eller beskyldte i hvert Fald mig for at have sagt noget, som jeg ikke har sagt, idet det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at først vilde vi have Udligningen og bagefter alligevel ogsaa Indlemmelsen. Det ærede Medlem vil se af Fortrykket, at jeg ikke har udtalt mig saaledes, men ganske modsat, idet jeg udtrykkelig har sagt, at vi indgik paa denne Ordning, selv om vi i og for sig ikke syntes, den var vidtgaaende nok, men principielt var Tilhænger af Indlemmelsen, og at man i hvert Fald maatte sætte ind paa den Linie, hvis Oppositionspartierne ikke nu gik med til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Krag talte om det uforstaaelige i Betænkningen og i Lovforslaget, men det viste sig jo, som den højtærede Indenrigsminister har sagt, at det ærede Medlem var ganske fortræffeligt inde i Lovforslagets Paragraffer og altsaa formentlig ikke har haft synderlig Brug for Betænkningen — medmindre det ærede Medlem har læst den grundigt igennem i Forvejen; endelig kan man ogsaa sige, at da denne Betænkning har foreligget for Tingets Medlemmer i $\frac{3}{4}$ Aar, har der dog været rig Lejlighed til at sætte sig ind i, hvad den indeholder. Men for øvrigt sluttede det ærede Medlem Hr. Krag med at sige, at han vilde anbefale, at Lovforslaget kom til fortsat Overvejelse i et Udvalg. Det lød noget mystisk og ikke særlig lovende, dette med en fortsat Overvejelse. Jeg forstaar, at det er det ærede Medlems Mening, at denne Overvejelse skal foregaa i et Rigsdagsudvalg, men det tyder jo ikke paa, at det ærede Medlem og hans Parti er særlig villige til at handle hurtigt, selv om der har været rigelig Tid til at sætte sig ind i Betænkningen og de Bestemmelser,

der gaar igen i det forelagte Lovforslag. Det lyder altsaa ikke særlig lovende, og jeg vil gerne udtrykke min Forundring over, at Partiet Venstre indtager dette Standpunkt imod al Retfærdighed. Det, vi fra Københavns Kommunes Side ønsker, er ganske simpelt Retfærdighed og ikke noget som helst andet. Jeg synes, det vilde være mere tiltalende netop af Partiet Venstre, som jo dog ogsaa appellerer til Bybefolkningen, ikke mindst til den størstedelen af Københavns Arbejderbefolkning, naar der skal gennemføres Bestemmelser, som kan gavne f. Eks. Landbrugserhvervet eller maa-ske genskabe Rentabiliteten der, at stille sig velvilligt her. Det er, synes jeg, en ejendommelig Stilling, Partiet indtager; det gælder ogsaa om dets Stilling over for Lejeforslagene, som jeg personlig ikke mente det vilde skade Venstres partipolitiske Interesser at gaa med til. Partiets Standpunkt røber en afgjort Uvilje mod at øve Retfærdighed over for Byerne, og i dette Tilfælde over for Københavns Kommune. Det er et Spørgsmaal, om denne Politik vil betale sig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte, om man nu kunde regne med, at Spørgsmaalet om Indlemmelse af Frederiksberg i Københavns Kommune bortfaldd, hvis dette Lovforslag blev gennemført, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han lyste efter en Udtalelse i denne Retning, ligesom det ærede Medlem beskæftigede sig med de fattige Kommuner omkring København. Jeg har allerede sagt i mine første Udtalelser, at det, vi ønsker, er at faa gennemført dette Lovforslag, som det her er forelagt, at vi altsaa ønsker en retfærdig Udligning af de økonomiske Forhold mellem de paagældende Kommuner, som vil medføre, at der ikke længere er noget Indlemmelseskrav til Stede. Gennemførelsen af en retfærdig Udligning maa, mener jeg, medføre, at Spørgsmaalet om Indlemmelse bortfalder.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller lovede jo ingen hurtig og heller ingen velvillig Behandling af dette Lovforslag. I Stedet for udtalte det ærede Medlem noget om, at man kunde tænke sig, ad anden Vej, f. Eks. gennem Staten, at udligne de sociale Udgifter Kommunerne imellem og derved skaffe Københavns Kommune nogle Penge tilbage, saaledes at den blev knapt saa daarligt stillet i Forhold til de øvrige Kommuner, som den nu er. Jeg maa heroverfor sige, at det vilde være som at give Københavns Kommune en Narresut, thi hvad betyder det gennemført? Det betyder intet